

УДК 378.016:78:004(043.3)

Бордюк О. М.

ЧИННИКИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В МИСТЕЦЬКІЙ ОСВІТІ ШЛЯХОМ ЗАСТОСУВАННЯ ІКТ

У статті визначено чинники підвищення ефективності навчального процесу в мистецькій освіті шляхом застосування ІКТ. Автором розглянуто інноваційні методи та форми організації навчально-виховного процесу, оскільки вивчення та аналіз наукових надбань з цієї проблеми показали, що педагогічні моделі та методики використання ІКТ в мистецькій освіті багато в чому неприйнятні для формування навчально-виховного процесу, оскільки мають загальний характер і не враховують галузеву специфіку.

З'ясовано, що впровадження ІКТ інтенсифікують навчальний процес шляхом підвищення темпу, індивідуалізації навчання, моделювання ситуацій, збільшення активного часу кожного учасника та посилення наочності. Тому сучасний технологічний підхід з використанням ІКТ має численні переваги порівняно з традиційними засобами навчання. Обумовлено це тим, що комп'ютерно-орієнтовані засоби спрямовані на індивідуальний підхід до навчання, сприяють розвитку мистецьких здібностей та забезпечують більш широкі можливості, а отже стимулюють творче, самостійне навчання.

Ключові слова: *вчитель мистецьких дисциплін, засоби мультимедіа, програмне забезпечення мистецького спрямування, інформаційно-комунікаційні технології, методи навчання, форми навчання.*

Сучасний розвиток інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) змусив суспільство змінити пріоритети, щодо пошуку обробки та здобуття інформації. Глобальна інформатизація ставить серйозний виклик особистості та вимагає від майбутніх вчителів мистецьких дисциплін здатності самостійно діяти, приймати рішення, гнучко адаптуватися до мінливих умов життя. Відповідно, перед навчальними закладами мистецького спрямування постає проблема пошуку нових методів, форм та використання засобів ІКТ, тобто інноваційних підходів, які недостатньо використовуються в мистецькій освіті.

Вивчення та аналіз наукових надбань з даної проблеми показали, що педагогічні моделі та методики використання ІКТ в мистецькій освіті багато в чому неприйнятні для формування навчально-виховного процесу, оскільки мають загальний характер і не враховують галузеву специфіку, що насамперед змушує викладача орієнтуватися лише на власний досвід і вміння емпірично шукати шляхи ефективного їх (ІКТ) застосування.

З цього приводу науковець Н. Фоміних зазначає, що ступінь використання інформаційно-комунікаційних технологій визначається у кожному конкретному випадку залежно від специфіки змісту досліджуваного предмета, індивідуальних особливостей студентів різних груп, ступеня підготовленості викладачів у цій галузі та рівня забезпеченості навчального закладу ІКТ, які є одним із засобів навчання, що сприяє реалізації педагогічної ідеї [3; 6].

Тому у процесі викладення навчального матеріалу, викладачу передусім необхідно здійснювати вплив на *активізацію пізнавальної* діяльності студентів. Активне навчання являє собою таку організацію та ведення навчального процесу, яка спрямована на всебічну активізацію навчально-пізнавальної діяльності студентів за допомогою широкого, бажано комплексного, використання як педагогічних (дидактичних), так і організаційно-управлінських засобів [2, с. 17]. Загальновідомо, що підчас викладення навчального матеріалу не у всіх студентів пізнавальна діяльність активізується повною мірою. Тому для цілеспрямованого впливу на зазначену діяльність існують активні методи, які є професійно необхідними в інноваційному навчанні мистецького спрямування. Сама назва (активні) викриває суть, тобто відбувається не звичайне запам'ятовування чи сприйняття матеріалу, а активна інтелектуальна діяльність у процесі застосування ІКТ. Прикладом такого підходу є використання спеціального програмного забезпечення для полегшення обробки інформації мистецького змісту, а також заощадження часу і самостійної перевірки правильності теоретичних задумів. При такому підході студент взаємодіє із самим об'єктом, а не з його знаково-символічним або просторово-образним аналогом (наприклад, партитурою).

Характерною ознакою активних методів навчання є максимальне залучення студентів у навчальний процес для активізації навчально-пізнавальної, дослідницької та творчої діяльності. Їх впровадження дозволяє застосовувати різноманітні дії над об'єктом та спостерігати за змінами, що відбуваються у ньому, а також змінювати за необхідності умови його застосування. Якщо ж у процесі викладення навчального матеріалу на занятті працює тільки викладач, а студенти пасивні та бездіяльні, такий метод навчання буде недостатньо дієвим. На противагу, застосовуючи ІКТ з використанням активних методів навчання, від викладача вимагається набагато більше активності та творчості, ніж тоді, коли заняття проходить пасивно, у формі переказу. Такий підхід активізує пізнавальний та креативний потенціал студента, дозволяє запозичити у викладача досвід роботи з різними програмними засобами навчального призначення, що у сою чергу допоможе у подальшому формуванні методичної компетентності, завдяки якій майбутній вчитель мистецьких дисциплін зможе обмірковувати та приймати рішення, стосовно використання мультимедійних засобів у майбутній фаховій діяльності для досягнення конкретної мети. Тому підчас вибору певного виду активних методів навчання, окрім його можливостей необхідно врахувати галузеву специфіку та організаційні можливості, що виникають в процесі його розробки і застосування, а також умови реалізацій багатьох педагогічних завдань за підтримки ІКТ.

Прикладом застосування активних методів навчання в мистецькій освіті можуть бути:

– *лекція-імпровізація*. Найскладніший тип, оскільки вимагає від викладача ґрунтовних знань з теми та вільного орієнтування в ній. Передбачає побудову лекції в момент її проведення, що дозволяє

відступити від канонів і вийти якісно на новий рівень педагогічної діяльності та продемонструвати свою ерудованість, світорозуміння а також уміння викликати у слухачів почуття захоплення манерою пояснення матеріалу. У даному випадку ІКТ застосовуються для емоційного сприйняття, візуального спостереження, аналізу та висновків. Завдяки такій формі подання матеріалу, з одного боку слухач має можливість більше отримати інформації, з іншого – перед викладачем постає нагальна потреба у значно глибшій та ретельнішій підготовці для ефективного використання лекційного часу та підняття мотивації студентів;

– *урок-бенефіс*. Даний метод являє собою публічні форми спілкування, щось на кшталт прес-конференції, брифінгу дискусії чи диспуту. Передбачає самостійну підготовку студента до заданої теми та пошук різноманітних шляхів її вирішення. Це дозволяє розкрити рівень знань та творчих здібностей, відчуття співпричетності колег, засвоєння практичних навичок спілкування, самопрезентації, формування іміджу, виступу в аудиторії, ведення дискусії, використання активних засобів під час проведення занять та концертної діяльності тощо. На уроках з виконавської майстерності такий метод реалізується як різновид уроку-концерту;

– *лекція-візуалізація*. Прикладом застосування візуалізації на заняттях можуть бути презентації, фрагменти кінофільмів, відеоролики, діаграми, моделі, аудіо тренажер, нотний тренажер, симулятор музичних інструментів, інтерактивна дошка, Інтернет технології тощо. Впровадження методу візуалізації інформації сприяють активізації мисленнєвої діяльності за допомогою таких розумових операцій як: аналіз, абстрагування, узагальнення, синтез а також згортання (скорочення фізичного обсягу тексту зі збереженням смислу) чи розгортання (збільшення фізичного обсягу тексту за рахунок внесення в нього необхідних доповнень) інформації;

– *лекція-панорама*. Такий тип навчальної діяльності розрахований на сприйняття загального контексту, що так необхідно при розгляді нового розділу чи теми (оглядова лекція) або закріпленні вивченого матеріалу, і слугує для узагальнення та систематизації здобутих знань;

– *тематична дискусія*. Характерною ознакою використання дискусійних методів навчання є можливість розширення не тільки кругозору студентів і формування системи цінностей, але й піднесення їх участі на той рівень свободи, відповідальності за який вони можуть взяти на себе;

– *проблемний семінар* – має супроводжуватися поданням слайдів, роздаткових матеріалів, добіркою актуальних статей. Даний метод передбачає наявність дискусії, де викладач бере на себе роль керівника, основного слухача і автора актуальних питань. Результативність проблемного семінару залежить, в першу чергу, від уміння викладача створити в ході заняття особливий мікроклімат, який спонукає учасників до активної роботи;

– *проблемна лекція* – дозволяє за певний період часу не тільки передати великий обсяг інформації, але й відповісти на додаткові питання,

позначити нестандартні підходи до вирішення досліджуваної проблеми, провести групову дискусію. Така лекція повинна супроводжуватись наочними матеріалами, практичними вправами, оглядом нових спеціальних програмних засобів тощо.

Беручи до уваги вищевикладені методи можемо зазначити, що перед сучасним викладачем мистецьких дисциплін постає необхідність пошуку нових шляхів підвищення якості подання лекційного матеріалу, досягнення більш високого рівня наочності. Залучення різноманітних вправ у процес навчання, щоб отримувати швидкий зворотний зв'язок, який створюватиме позитивну динаміку навчального процесу. Для цього необхідно використовувати сучасні програмні засоби мистецького спрямування, інформаційні ресурси, які доповнюються не лише статичними ілюстраціями чи таблицями, а й аудіо та відео матеріалом, анімаційними кліпами, online сервісами тощо. Це сприятиме формуванню позитивного ставлення студентів до процесу засвоєння знань, підвищить мотивацію до навчання, призведе до заощадження навчального часу та більш глибокого засвоєння матеріалу на заняттях.

Рекомендації щодо впровадження активних методів вдосконалення музичної освіти жодним чином не закликають до витіснення або заміни традиційних технологій навчання. Головною перевагою їх застосування є розширення існуючих меж педагогічних засад про непізнану специфіку творчої діяльності, яка не піддається виявленню іманентних¹ їй законів.

Водночас, ефективність використання засобів ІКТ багато в чому залежить від уміння правильно організувати навчально-виховний процес і грамотно вибрати необхідну форму проведення занять. Рівень засвоєння студентами навчального матеріалу буде продуктивним у разі вдалого вибору викладачем необхідних форм організації та методів навчання, адже форми та методи взаємопов'язані між собою: форми забезпечують організацію та існування методів, а методи реалізуються у формах.

Разом з тим, існують проблеми та недоліки застосування ІКТ в мистецькій освіті. Загальним недоліком у разі їх використання залишається те, що при їх розробці, як правило, акцент здійснюється не на навчання, не на допомогу учневі, а на технологію програмної реалізації. На сьогодні в педагогіці існує чималий досвід негативного застосування ІКТ. Це і розсіювання уваги, можлива відсутність зворотного зв'язку, невиправдано витрачений час, недостатня доступність та низка інших аспектів.

Також необхідно зважати, що при використанні викладачем ІКТ швидкість викладення навчального матеріалу зростає приблизно до двох з половиною раз. Завдяки такій формі подання інформації, з одного боку слухач має можливість більше отримати її (інформацію) з іншого; перед викладачем постає нагальна потреба у значно глибшій та ретельнішій

¹ **Іманентний.** Властивий природі самого предмета або явища, внутрішньо притаманний їм. [Словник української мови : у 11 т. – Т. 4 (І-М). – К. : Наук. думка, 1973. – Стор. 18.]

підготовці до занять для плідного використання лекційного часу та підняття мотивації студентів.

Застосування комп'ютерної техніки надало можливість використовувати різноманітні форми подання навчального матеріалу. Апаратні та програмні можливості сучасного ПК повністю відповідають методичним вимогам для забезпечення наочної форми надання мультимедійної інформації. У педагогічній галузі під формами навчання розуміють спосіб існування навчально-виховного процесу, оболонка для його внутрішньої суті, логіки та змісту; завершена організація педагогічного процесу в єдності усіх його компонентів [5, с. 374]. Кожна з форм вирішує певні характерні педагогічні завдання, використовуючи при цьому властиві саме їй навчальні та виховні можливості.

Щодо мистецької освіти, то тут можуть застосовуватись як традиційні форми навчання (лекція, семінар, практичне та лабораторне навчання тощо), так й інноваційні:

– електронне навчання (*e-learning*) – використання інтернет-технологій, електронних бібліотек, навчально-методичних мультимедіа матеріалів, віртуальних лабораторій та практикумів тощо;

– мобільне навчання (*m-learning*) – передавання знань на мобільні пристрої з використанням WAP та GPRS технологій;

– всепроникаюче навчання (*u-learning*) – технології неперервного навчання з використанням інформаційно-комунікаційних засобів у всіх сферах життя суспільства;

– “перевернуте” навчання (*flipped learning*) – форма активного навчання, що дозволяє “перевернути” звичайний процес навчання за наступним алгоритмом: студенти поза аудиторією ознайомлюються з навчальним матеріалом, який буде розглядатись на наступному занятті, самостійно вивчають теоретичний матеріал, а в аудиторії здійснюють його обговорення та виконують практичні завдання [1].

У будь-якій з цих форм метою є досягнення достатнього рівня фахових знань, умінь і навичок, створення належних умов для розвитку важливих якостей спеціаліста, його творчого мислення та креативних підходів у роботі.

Синтез зазначених форм має агрегований характер, тобто об'єднує в одне ціле розрізнені елементи навчального процесу на основі їх взаємозалежності та взаємодоповнення. За таких умов, виникає необхідність підготовки майбутнього вчителя мистецьких дисциплін на основі асоціативних зв'язків з різними видами мистецтв за участю засобів ІКТ. Ці засоби мають, як правило, широкі функціональні можливості, розвинений користувальницький інтерфейс і можуть використовуватися самостійно у вигляді комп'ютерних технологій.

Такий підхід спричинить докорінні зміни щодо організаційних форм і технологічних принципів всієї освітньої системи та дозволить на основі здобутих знань у галузі ІКТ і поставлених викладачем завдань, самостійно знаходити конкретні способи їх вирішення з одного боку, а з другого,

допоможе майбутнім вчителям мистецьких дисциплін засобами ІКТ організувати уроки музичного мистецтва, образотворчого мистецтва та художньої культури на сучасному рівні, визначати власну міру самостійності у виборі знань та умінь, які формують передумови для подальшої творчої діяльності.

Насамперед інноваційна діяльність, як вищий ступінь педагогічної творчості, повинна орієнтуватись на формування готовності майбутнього вчителя мистецьких дисциплін до застосування засобів ІКТ, які сприяють розвитку здібностей до творчості, різноманітних форм мислення, розкриттю спорідненості, різноманітного художнього прояву і перетворень художньої форми в іншу модальність – кольори у звуки, звуки в образи тощо.

Тому підготовка вчителя мистецьких дисциплін повинна будуватися на основі використання розвинених програмно-методичних засобів підтримки колективної та індивідуальної роботи студентів, на базі сучасних технологій навчання, впровадження мультимедіа засобів і навчальних матеріалів, які створюються з їх використанням, як в процесі навчання, так і в проектній роботі студентів і викладачів.

У процесі вивчення ІКТ студентам можуть бути запропоновані емпірично перевірені практичні прийоми та рекомендації щодо використання мультимедіа засобів, які допомагають структурувати час, увагу тощо.

Суттєвою допомогою у пошуку матеріалу виступають інформаційно-довідкові джерела, які забезпечують загальну інформаційну підтримку. У цьому зв'язку важко переоцінити значення всесвітньої мережі Internet як у процесі навчання, так і у майбутній діяльності вчителя мистецьких дисциплін. Адже використовуючи Internet для створення банку даних та засобу обміну інформацією, досягається максимальна обізнаність студента, підвищується його інтерес до навчання. Всі ці аспекти вимагають від майбутнього вчителя мистецьких дисциплін навиків роботи в мережі, тобто уміння знаходити необхідну інформацію, яка дозволяє орієнтуватися в спеціальній навчально-методичній та науковій літературі, застосовувати раціональні прийоми пошуку, відбору та систематизації інформації.

Окрім цього, існує технологія, яка надає можливість здійснити "живе" відтворення музики в режимі реального часу, що дозволяє спілкуватись з іншими користувачами, прослуховувати концерти або радіо передачі у режимі on-line без затримок. Завдяки впровадженню цієї технології було створено новий вид спілкування в Інтернет-мережі – конференції. На сьогоднішній день конференції є одним із найпоширеніших видів інтерактивного спілкування в мережі Internet не лише приватного характеру, а й серед навчальних закладів, оскільки останнім часом вони стали популярними.

Постійна підготовки до занять з використанням засобів ІКТ відкриває нові можливості для творчого зростання і професійного розвитку самих викладачів. Разом з тим необхідно відзначити, що напрям подальшого дослідження проблеми використання ІКТ у навчальному процесі дозволить

змінити характер навчально-пізнавальної діяльності студентів, активізувати їх роботу з різними мультимедійними засобами навчального призначення. Детальний аналіз тенденцій розвитку інформаційно-комунікаційних технологій виявив, що на сучасному етапі доцільно змістити акцент у бік використання інформаційних ресурсів мереж, де велике значення для користувача Internet набуває вміння шукати потрібну інформацію в мережі.

Одним із важливих чинників, які впливають на якість мистецької освіти, є програмне забезпечення. На сьогоднішній день створено великий арсенал програмних продуктів, серед яких існують ті, які можна застосовувати як навчальні програмні засоби для вивчення мистецьких дисциплін. Зокрема, для запису нотного тексту використовують програми нотографи або нотні редактори. У всіх нотаторах, які орієнтовані на фаховий набір, окрім загальної властивості набору нот також включено функцію відтворення нотного тексту за допомогою MIDI-формата, що споріднює їх із секвенсерами (від *sequence* – послідовність нот). Різниця, однак, полягає в тому, що нотні редактори орієнтовані перш за все на якісний друк нотного тексту, а секвенсери – на якісне відтворення аудіозапису.

Окрім фіксації музичного твору в електронному форматі, наступним допоміжним програмним засобом у фаховій діяльності для вчителів мистецьких дисциплін є аудіо редактори – програми, що обробляють звукові потоки. Аудіо редактори – це програми, що використовують технологію запису, обробки та редагування звуку на комп'ютері.

На наш погляд, впровадження цього програмного засобу у навчальний процес може здійснюватися для вивчення різних фахових дисциплін, зокрема таких, як сольфеджіо, українська народна музика. Він стане необхідним під час розшифрування народних пісень при підготовці майбутнього керівника народного хору.

Для сучасних фахівців в галузі музичного мистецтва, які пов'язують свою професійну діяльність з аранжуванням музичних творів та оркестровкою, існують програми для автоматичного аранжування музики. Такі програми називають музичними конструкторами. Їх головним призначенням є створення та аранжування певної мелодії або готового музичного фрагмента.

Водночас, З. Слєпкань застерігає: “Запровадження нових інформаційних технологій навчання не повинно бути самоціллю. Вони мають бути педагогічно виправданими, розглядатись передусім з погляду педагогічних переваг, які вони можуть забезпечити порівняно з традиційною методикою навчання” [6, с. 99]. Продовжуючи думку науковця додамо, що впровадження ІКТ у навчально-виховний процес не повинно спрямовуватись на поступове обмеження впливу та ролі викладача, його місця і значення у підготовці висококваліфікованих педагогічних кадрів. Функція викладача залишається ключовою ланкою навчально-педагогічного процесу, в якому він завжди буде підпорядкованим і керованим цим процесом.

Проте, людство не винайшло таких монотехнологій, які б використовували тільки унікальну форму, метод або засіб для підвищення ефективності навчально-виховного процесу. Тому в період трансформації освіти важливим є здійснення моніторингу найближчих і майбутніх наслідків конкретних нововведень, пошук унікальних механізмів впровадження інформаційно-комунікаційних технологій в галузі мистецької освіти з метою збільшення ефективності взаємодії основних суб'єктів освітнього процесу.

Запропоновані методи, форми та засоби ІКТ можуть лягти в основу методології навчання майбутніх вчителів мистецьких дисциплін, адже за умови їх вдалого підбору відбувається розширення та реалізація власних внутрішніх можливостей і потреб, найбільш виразними рисами яких є: спрямованість на особистісно-орієнтоване навчання та розвиток творчих здібностей, цілеспрямоване та раціональне застосування ІКТ в освітньому процесі.

З огляду на вищезазначене, можна констатувати, що впровадження ІКТ інтенсифікують навчальний процес за рахунок підвищення темпу, індивідуалізації навчання, моделювання ситуацій, збільшення активного часу кожного учасника та посилення наочності. Тому сучасний технологічний підхід з використанням ІКТ має численні переваги у порівнянні з традиційними засобами навчання. Обумовлено це тим, що комп'ютерно-орієнтовані засоби спрямовані на індивідуальний підхід до навчання, сприяють розвитку мистецьких здібностей та забезпечують більш широкі можливості, а отже стимулюють творче, самостійне навчання.

Використана література:

1. *Гуревич Р. С.* Інформаційні технології навчання: інноваційний підхід: навчальний посібник / Р. С. Гуревич, М. Ю. Кадемія, Л. С. Шевченко; за ред. Р. С. Гуревича. – Вінниця: ТОВ фірма “Планер”, 2012. – 348 с
2. *Дичківська І. М.* Інноваційні педагогічні технології: [навч. посіб.] / І. М. Дичківська. – Київ: Академвидав, 2004. – С. 17.
3. *Макаренко Л. Л.* Історико-теоретичний аналіз впровадження інформаційних систем і технологій в професійну діяльність вчителя / Л. Л. Макаренко // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи. – Випуск 11: збірник наукових праць / за ред. П. В. Дмитренка, В. Д. Сиротюка. – Київ: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2008. – С. 169-175.
4. *Слепкань З.І.* Наукові засади педагогічного процесу у вищій школі: Навчальний посібник для магістрантів вищих навчальних закладів / Зінаїда Слепкань; ред. Л. О. Біда. – Київ: Вища школа, 2005. – 238 с.
5. *Словарь по педагогике / Коджаспирова Г. М., Коджаспиров А. Ю.* – Москва: ИКЦ “МарТ”; Ростов н/Д: Издательский центр “МарТ”, 2005. – 448 с.
6. *Фоміних Н. Ю.* Сутність поняття “інформаційно-комунікаційні технології” та їх значення на сучасному етапі модернізації освіти / Н. Ю. Фоміних // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах: зб. наук. пр. / за ред. проф. Т. І. Сущенко. – Запоріжжя, 2009. – Вип. 5. – С. 396-400.

References:

1. *Hurevych R. S.* Informatsiini tekhnolohii navchannia: innovatsiinyi pidkhid: navchalnyi posibnyk / R. S. Hurevych, M. Yu. Kademiia, L. S. Shevchenko; za red. R. S. Hurevycha. – Vinnytsia: TOV firma “Planer”, 2012. – 348 s

2. *Dychkivska I. M.* Innovatsiini pedahohichni tekhnolohii : [navch. posib.] / I. M. Dychkivska. – Kyiv : Akademvydav, 2004. – 320 s.
3. *Makarenko L. L.* Istoryko-teoretychnyi analiz vprovadzhennia informatsiinykh system i tekhnolohii v profesiinu diialnist vchytelia / L. L. Makarenko // Naukovyi chasopys Natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni M. P. Drahomanova. Seriya 5. Pedahohichni nauky: realii ta perspektyvy. – Vypusk 11 : zbirnyk naukovykh prats / za red. P. V. Dmytrenka, V. D. Syrotiuka. – Kyiv : Vyd-vo NPU imeni M. P. Drahomanova, 2008. – S. 169-175.
4. *Sliepkan Z. I.* Naukovi zasady pedahohichnoho protsesu u vyshchii shkoli : Navchalnyi posibnyk dlia mahistrantiv vyshchykh navchalnykh zakladiv / Zinaida Sliepkan ; red. L. O. Bida. – Kyiv : Vyscha shkola, 2005. – 238 s.
5. Slovar po pedagogike Kodzhaspirova G. M., Kodzhaspirov A. Yu. Slovar po pedagogike. – Moskva : IKTs “MarT” ; Rostov n/D : Izdatelskiy tsentr “MarT”, 2005. – 448 s.
6. *Fominykh N. Yu.* Cutnist poniattia “informatsiino-komunikatsiini tekhnolohii” ta yikh znachennia na suchasnomu etapi modernizatsii osvity / N. Yu. Fominykh // Pedahohika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnii shkolakh : zb. nauk. pr. / za red. prof. T. I. Sushchenko. – Zaporizhzhia, 2009. – Vyp. 5. – S. 396-400.

БОРДЮК А. Н. Факторы повышения эффективности учебного процесса в художественном образовании путем применения ИКТ.

В статье определены факторы повышения эффективности учебного процесса в художественном образовании путем применения ИКТ. Автором рассмотрены инновационные методы и формы организации учебно-воспитательного процесса, поскольку изучение и анализ научных исследований по этой проблеме показали, что педагогические модели и методики использования ИКТ в художественном образовании во многом неприемлемы для формирования учебно-воспитательного процесса, поскольку имеют общий характер и не учитывают отраслевую специфику.

Выяснено, что внедрения ИКТ интенсифицируют учебный процесс путем повышения темпа, индивидуализации обучения, моделирования ситуаций, увеличения активного времени каждого участника и усиления наглядности. Поэтому современный технологический подход с использованием ИКТ имеет многочисленные преимущества сравнительно с традиционными средствами обучения. Обусловлено это тем, что компьютерно-ориентированные средства направлены на индивидуальный подход к обучению, содействуют развитию художественных способностей и обеспечивают более широкие возможности, а следовательно стимулируют творческое, самостоятельное обучение.

Ключевые слова: *учитель художественно-образовательного цикла, мультимедиа-средства, компьютерные музыкальные системы, информационно-коммуникационные технологии, методы обучения, формы обучения.*

BORDYUK A. N. Factors of increase of efficiency of educational process in artistic education by application of ICT.

In the article the factors of increase of efficiency of educational process are certain in artistic education by application of ICT. An author is consider innovative methods and forms of organization of educational-educator process, as a study and analysis of scientific acquisitions showed on this issue, that pedagogical models and methodologies of the use of IKT in artistic education are in a great deal unacceptable for forming of educational-educator process, as have general character and does not take into account a branch specific.

It is found out, that introductions of IKT intensify an educational process by the increase of rate, individualization of studies, design of situations, increase of active time of every participant and strengthening of evidentness. Therefore modern technological approach with the use of IKT has numerous advantages comparatively with traditional facilities of studies. Conditioned it that the computer-oriented facilities are sent to the individual going near studies, assist to development of artistic capabilities and provide more wide possibilities, and thus stimulate creative, independent studies.

Keywords: *teacher of the artistic and educational cycle, multimedia tools, computer music systems, information and communication technologies, teaching methods, forms of training.*